

125811 - آیا روزهی کفارهی قسم در شوال جزو روزهی شش روز شوال به حساب می آید؟

سوال

سوالی دربارهی سوگند دارم؛ من به خداوند قسم یاد کرده بودم که به فلان مکان نروم اما یک هفته بعد به آنجا رفتم و تصمیم گرفتم سه روز روزهی کفارهی سوگند را در شش روز روزهی شوال بگیرم. آیا این روزه به عنوان کفارهی قسم به حساب می آید یا خیر؟ جزاکم الله خیرا.

پاسخ مفصل

اولا:

پیش از پاسخ به سوالات شما برادر گرامی باید دربارهی موارد مهمی که مربوط به این سوال است توضیح دهیم:

۱. اصل این است که شخص مسلمان سوگند خود را حفظ کند و هر جا و برای هر موردی که شایستهی قسم خوردن به نام الله نیست سوگند یاد نکند. الله متعال می فرماید:

﴿وَاحْفَظُوا أَيْمَانَكُمْ﴾ [مائده: ۸۹]

(و از سوگندهای خود محافظت کنید).

شیخ محمد بن صالح العثیمین . رحمه الله . می گوید:

اصل این است که زیاد قسم خوردن شایسته نیست، زیرا الله متعال می فرماید: ﴿وَاحْفَظُوا أَيْمَانَكُمْ﴾. یکی از علما در تفسیر این آیه می گوید: یعنی: زیاد سوگند یاد نکنید، که بی شک این بهتر و برای انسان کم خطرتر و باعث می شود چیزی بر عهده اش نماند.

«الشرح الممتع» (۱۱۷ / ۱۵).

۲. جایی که قسم خورده اید به آنجا نروید اگر جای حرامی است که رفتن به آن در شرع پروردگار جایز نیست، واجب است که به قسمتان وفا کنید و به آنجا نروید، اما اگر رفتن به آن مکان واجب است مانند صلهی رحم یا زیارت یک خویشاوند، واجب است که سوگندتان را بشکنید و اگر رفتن مستحب است شکستن قسم نیز مستحب است و اگر رفتن شما به آنجا مباح است ببین چه کاری به خیر دنیا و آخرت شماست و به تقوای پروردگار نزدیک تر است و همان را انجام بده. یعنی اگر رفتن بهتر و به تقوا نزدیک تر است برو و کفارهی سوگند را ادا کن و گرنه بر همان حال بمان.

از عبدالرحمن بن سَمْرَةَ روایت است که رسول الله . صلی الله علیه وسلم . فرمودند: **«اگر سوگندی خوردی [که کاری انجام دهی یا ندهی] و دیدی غیر آن بهتر است همان که بهتر است را انجام بده [و سوگندت را بشکن] و کفاره‌ی سوگند را ادا کن».**

به روایت بخاری (۶۳۴۳) و مسلم (۱۶۵۲).

از ابوهریره . رضی الله عنه . روایت است که رسول خدا . صلی الله علیه وسلم . فرمودند: **«هرکه سوگندی یاد کرد و سپس غیر آن را بهتر دید کفاره‌ی سوگندش را ادا کند و آنچه را بهتر است انجام دهد».**

به روایت مسلم (۱۶۵۰).

در دایرة المعارف فقهی (۸/۶۳) آمده است:

بَرَّ الیمین یعنی این که در سوگندش صادق باشد و آنچه را برایش قسم خورده انجام دهد. الله متعال می فرماید:

﴿وَلَا تَنْقُضُوا الِایْمَانَ بَعْدَ تَوْكِیْدِهَا وَقَدْ جَعَلْتُمُ اللّٰهَ عَلَیْكُمْ كَفِیْلًا اِنَّ اللّٰهَ یَعْلَمُ مَا تَفْعَلُونَ﴾ [نحل: ۹۱]

(و سوگندهای خود را پس از استوار کردن آنها نشکنید با اینکه الله را بر خود ضامن قرار داده‌اید، زیرا الله آنچه را انجام می‌دهید می‌داند).

بَرَّ یمین در مورد انجام کار واجب و برای ترکِ حرام، واجب است و در این حالت این سوگند یک طاعت است که باید به آن وفا شود و به آنچه در موردش قسم خورده پایبند بماند و زیر پا گذاشتن چنین قسمی حرام است.

اما اگر سوگند بخورد که کار واجبی را انجام ندهد یا مرتکب حرامی شود این سوگند بر معصیت است و باید آن را بشکند.

اگر به انجام یک کار مستحب سوگند یاد کند، مانند نماز یا روزهی مستحب، در این صورت پایبند ماندن به سوگند مستحب است و مخالفت با آن مکروه.

و اگر سوگند به ترک کار مستحب بخورد سوگندش مکروه است و ماندن بر آن نیز مکروه، و سنت است که این سوگند را بشکند، و اگر بر کار مباحی سوگند یاد کند شکستن این سوگند نیز مباح است. رسول الله . صلی الله علیه وسلم . می فرماید: **«اگر بر [کاری] سوگند یاد کردی و سپس بهتر از آن دیدی، آنچه را بهتر است انجام بده و سوگندت را کفاره بده».**

۳. تصمیمی که برای ادای سه روز روزه در برابر قسمی که خورده‌اید گرفته‌اید، جایز نیست مگر آنکه توانایی غذا دادن به ده بینوا یا لباس دادن به آنان را ندارید. زیرا کفاره‌ی قسم اینگونه است: غذا دادن به ده بینوا، یا لباس

دادن به آنان، یا آزاد کردن یک برده. کسی که توانایی این موارد را ندارد باید سه روز روزه بگیرد زیرا الله تعالی می فرماید:

﴿لَا يُؤَاخِذُكُمُ اللَّهُ بِاللَّغْوِ فِي أَيْمَانِكُمْ وَلَكِنْ يُؤَاخِذُكُمْ بِمَا عَقَّدْتُمُ الْأَيْمَانَ فَكَفَّارَتُهُ إِطْعَامُ عَشْرَةِ مَسَاكِينَ مِنْ أَوْسَطِ مَا تُطْعَمُونَ أَوْ هَلِيكُمُ أَوْ كِسْوَتُهُمْ أَوْ تَحْرِيرُ رَقَبَةٍ فَمَنْ لَمْ يَجِدْ فَصِيَامُ ثَلَاثَةِ أَيَّامٍ ذَلِكَ كَفَّارَةُ أَيْمَانِكُمْ إِذَا حَلَفْتُمْ وَاحْفَظُوا أَيْمَانَكُمْ كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ آيَاتِهِ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ﴾ [مائده: ۸۹]

(الله شما را به برای سوگندهای بیهوده تان مؤاخذه نمی کند ولی به سوگندهایی که [از روی قصد] می خورید [و می شکنید] شما را بازخواست می کند و کفاره اش خوارک دادن به ده بینواست از غذاهای متوسطی که به خانوادهی خود می خورانید و یا پوشانیدن آنان یا آزاد کردن برده ای و کسی که [هیچ یک از اینها را] نیابد [باید] سه روز روزه بدارد. این است کفاره ی سوگندهای شما هنگامی که سوگند خوردید و سوگندهای خود را حفظ کنید. اینگونه الله آیات خود را برای شما بیان می کند باشد که شکرگزاری کنید).

مراجعه نمایید به سوال شماره ی (45676).

ثانیا:

اما درباره ی سوائتان در مورد قرار دادن روزهی کفاره ی سوگند در شوال و حساب کردن آن جزو روزهی شش روز شوال که درباره ی فضیلت آن همراه با روزهی رمضان وارد شده که مانند روزهی فرض همه ی سال است، می گوئیم: اگر شما به سبب عدم توانایی غذا یا لباس دادن به بینوایان باید سه روز روزه بگیرید، روزهی شش روز شوال به عنوان روزهی کفاره برای شما به حساب نمی آید و مشارکت نیت واجب و نیت مستحب جایز نیست. روزهی کفاره ی قسم یک روزهی مخصوص است با نیتی مستقل همانند روزهی شش روز شوال، بنابراین سه روز روزهی شما به عنوان کفاره ی سوگند جزو شش روز شوال به شمار نمی رود.

از علمای کمیسیون دائم پرسیده شد:

آیا روزهی شش روز از شوال، و روزهی عاشورا و روز عرفه می تواند به عنوان روزهی [کفاره] سوگند باشد، حال آنکه شخص نمی تواند تعداد آن [سوگندهایی که شکسته] را تعیین کند؟

آنان چنین پاسخ دادند:

کفاره ی سوگند، آزاد کردن یک برده ی مسلمان، یا غذا دادن به ده بینوا، یا پوشاندن آنان است. اگر [توانایی] هیچی یک از اینها را نیافتی، به جای هر سوگند سه روز روزه می گیری.

اما اینکه تعداد سوگندها را نمی دانی، واجب آن است که تلاش کنی تعداد تقریبی آن را به دست آوری و هر سوگندی که شکسته‌ای را کفاره دهی و این ان شاء الله برایت کافی است.

اما روزهی روز عاشوراء و عرفه و شش روز شوال نمی تواند جایگزین کفارهی سوگند شود مگر آنکه نیت کند این روزه‌ها [فقط] برای کفاره است نه به عنوان روزهی مستحب.

شیخ عبدالعزیز بن باز، شیخ عبدالرزاق عفیفی، شیخ عبدالله بن غدیان.

فتاوی اللجنة الدائمة (۲۳/۳۷، ۳۸).

از شیخ محمد بن صالح بن العثیمین . رحمه الله . پرسیده شد:

خانمی پرسیده‌اید که ایشان سوگندی ادا کرده و می خواهد با سه روز روزه کفاره‌اش را ادا کند. آیا درست است که این سه روز را همراه با روزهی شش روز شوال به جای آورد به طوری که جمع روزه‌ها شش روز باشد؟ ایشان پاسخ دادند:

اولاً: برای کسی که سوگند خورده و سوگندش را شکسته جایز نیست که سه روز روزه بگیرد مگر آنکه غذا دادن به ده بینوا یا پوشاندن آنان یا آزاد کردن یک برده برایش امکان نداشته باشد؛ زیرا الله متعال می فرماید:

﴿فَكَفَّارَتُهُ إِطْعَامُ عَشْرَةِ مَسَاكِينَ مِنْ أَوْسَطِ مَا تُطْعَمُونَ أَوْ هَلِيكُمُ أَوْ كِسْوَتُهُمْ أَوْ تَحْرِيرُ رَقَبَةٍ فَمَنْ لَمْ يَجِدْ فَصِيَامُ ثَلَاثَةِ أَيَّامٍ ذَلِكَ كَفَّارَةُ أَيْمَانِكُمْ إِذَا حَلَفْتُمْ﴾ [مائده: ۸۹]

(و کفاره‌اش خوارک دادن به ده بینواست از غذاهای متوسطی که به خانوادهی خود می خورانید و یا پوشانیدن آنان یا آزاد کردن برده‌ای و کسی که [هیچ یک از اینها را] نیابد [باید] سه روز روزه بدارد. این است کفارهی سوگندهای شما هنگامی که سوگند خوردید).

نزد بسیاری از عوام این مشهور است که کفارهی شکستن روزه برای کسی که توانایی غذا دادن یا لباس دادن یا آزاد کردن برده را دارد یا ندارد، سه روز است که این اشتباه است، بلکه روزه گرفتن جایز نیست مگر آنکه شخص توانایی غذا دادن [یا پوشاندن] ده بینوا را نداشته باشد، یا بتواند اما بینوایی نیابد که در این صورت سه روز پی در پی روزه می گیرد.

سپس اگر سه روز روزه گرفتن برایش جایز باشد در این صورت جایز نیست که نیت شش روز شوال را هم داشته باشد زیرا این دو، دو عبادت مستقل هستند و یکی به جای دیگری ادا نمی شود بلکه شش روز شوال را روزه می گیرد و سپس سه روز اضافه برآن شش روز [را به عنوان کفارهی سوگند] روزه می شود.

فتاوی نور علی الدرب (۸۴-۸۵).

برای سه روز روزهی کفارهی سوگند شرط نیست که پی در پی باشد. بیشتر در پاسخ به سوال شمارهی (12700) به آن پرداخته ایم.

والله اعلم